

ΟΙΚΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ,
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

SERVVS, BDELYCLEON,
PHILOCLEON.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Οικέτης προσέρχεται, ὁς κινῶς τρο-

φαλίδα τυροῦ κατεδ' ἠδ' οὐκ ὁτός κατηγορεῖ.

Οἱ. ΒΑΛΛ' ἐς κόρακας. Τσουτονὶ ξέφειν κύν-
να.

SER. **A** Bi in patibulum, cui bono hūc ali-
mus canem?

ΒΔ. Τί δ' ἔστιν ἐτόνος; Οἱ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρ-
πίως

BD. Quid verò ais tu? SER. nunquid his La-
bes canis

Ο κύων τῷ θραξίς εἰς τὸν ἵπνον ἀρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ σκελλῶ, κατεδήδουκε;

Furnum subiuit, clanculumque casei
Orbem Sicani maximum deglutit?

ΒΔ. Τῆτ' ἄρα παρῶτον τ' ἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι, σὺ δὲ κατηγορεῖ παρῶν.

BD. Ergo hocce primum crimen ad meum pa-
trem

Οἱ. Μαδ' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἄτερος φησὶ κύων
Κατηγορήσῃν, λῦ τις εἰσαγῆ γραφῶν.

Est deferendum, tu modo actor postula.
SER. Hoc nullus axim, at alter accusassere

ΒΔ. Ἰδιτυῶ. ἀγ' αὐτῷ δεῦρο. Οἱ. ταῦτα χρῆ
ποιεῖν.

Ait, canis, si forte detur actio.
BD. Abi ergo & ambos hucce duc. SER. fiet
statim.

Φι. Τεπὶ τί ἔστι. Οἱ. χρονομεεῖον Εσίας.

PH. Quid istud est? SER. suile vimineum Laris.
PH. Direpta, credo, sacra fers. SER. nihil minus,

Φι. Εἴθ' ἰεροσυλίας φέρεις; Οἱ. οὐκ ἀλλ' ἵνα
Ἀφ' Εσίας ἀρχόμεθα ὅπι τειλεῖω πινά.

Sed ut à Lare orsus quempiam obtritum duim
PH. Verum fer intro, honore dignum censeo.

Φι. Ἀλλ' εἰσαγ' αὐτοῦ, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

BD. En nunc tabellas & tablina defero.
PH. Vah obteris me & enicas tempus te-
rens,

ΒΔ. Φέρε νῦν ἐπέγω ταῖς στανίδας, καὶ ταῖς γρα-
φάς.

Φι. Οἱ μοι δὴ τειλεῖς, καὶ πολεῖς τειλεῖμε-
ρον.

Σχόλια. Βάλλ' ἐς κόρακας] ἔξεισιν ὁ οικέτης κινῶ
ἐγκυβερνήτης, λέπει ἢ οὐδεις ὠφείλεν ἢ χαλεπὸν ἢ δεινόν.
Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρπίως.] ἔσωθεν τις τῶτων. τῷ δὲ κινῶ
ὄνομα Λάβης, διὰ τοῦ λαμβάνειν θηρία. τυρὸν δὲ ἤρ-
πασεν ἔπειτα, ἀξιοῦσι δὲ τινες ὡς τῷ θραξί, ἡ γὰρ κωμῶδ' εἶ-
πται Λάβης, τὸν στρατηγὸν ἠὲ τὸν Σικελίαν ὅπῃ θήρη.
τυρὸν δὲ ἤρπασεν ἔπειτα ὅπῃ δ' ὠροδοκία. καὶ τὰ ἐξῆς, ὅπῃ
ταυτὸν λέγειται πῶς ἰσπανοῖαν. ὅτι δὲ νοσφίς ἡς καὶ ἐπὶ
ἄλλων κωμῶδ' εἶται, προσέρχεται. τοῦτο δὲ κομῶδ' ἔστιν.
οὐ πάντῃ δὲ οἰκέτιον δοκεῖ. ἐπεὶ καὶ παρεδήλωσεν αὐτό.
ἀλλ' εἰσιν ὁ Λάβης, ὄνομα τοποθετοῦσθαι ἀπλῶς, καὶ ἄ-
μερ ὁ Δάκις ὁ τῷ Τηλεκλείῃ ἢ ἐν Πρυτανέσι. Δάκις
τί ἔστιν ὄν τιν' ἀνθρώπων ὄρας. ἵπνός δ' ἐ, ὁ φοῦρος. κυ-
ρεῖ ὡς μὲν ἡ κάμινος. ἢ ὁ φανός. καὶ τῷ χρονομεεῖος δὲ ἢ ἐχά-
ρα, καὶ ἵπνια τὰ δὲ κατὰ τὰ τοῦ ἵπνου. ἢ τὰ πρὸς πῶ
κάμινον ὅπῃ τῆς εἰς καῖσιμα. Καλλιμάχος δὲ πῶ πό-
προν τῆς ζῶων. σὺ δ' ἄμυδις φορυτὸν τε καὶ ἵπνια λῦ-
ματ' ἀείρειν.

CHRIST. Ο Λάβης ἀρπίως] Ex querela ver-
ne famuli qui canem Labetem (qui intus erat) po-
stulat casei rapti & adesti, occasionem sumit litis
contestandæ quæ ad Philocleonem deferatur. La-
betis autem nomen conueniens est cani à capien-
do vel rapiendo: sed sunt qui existiment per litte-
rularum mutationem Lachetæ innui qui ad Theram
Siciliæ exercitum duxit, & caseorum munere cot-
ruptus fuit, Nam furem eum & compilatorem
fuisse alibi in Comœdia notatur. Tamē cū Scho-
liasta verisimile esse puto simpliciter canis nomē
sic fictum, quo modo Teleclides in Prytanibus
dixit Δάκις τί ἔστιν (lege τίς) ὄν τιν' ἀνθρώπων ὄρας;
videtur enim canē alloqui & dicere Mordax quis
ille est quem quidem adlatrans vides? ἵπνον] Sic
furnum vocat, propriè tamen Caminus vel φανός
& per catachresin locus, vt ἵπνια dicuntur purga-

menta foci vel ligna camini vstilia. Callimachus
tamen sic vocauit animalium retrimenta & sterco-
ra, σὺ δ' ἄμυδις φορυτὸν τε καὶ ἵπνια λῦματ' ἐβαλλεν.

Σχόλια. Τροφαλίδα.] οἱ μὲν τὸν ὀσμυρὸν τυρὸν.
οἱ ἢ τὸν τυρὸν Σικελικοῦ. πολυθρέμων δ' ἢ Σικε-
λία, διὰ τυρὸν πολλὴ καὶ κάλλιστον ἔχει.

CHRIST. Τροφαλίδα τυρῶ] Magnum ca-
seum exponunt quia τρέφωμος est magnus & δε-
σπώσιμος vt τρέφωμος ἀνδρὸς δεσπώσιμος quod nos
dicimus ἡν μαίετρε ἀνεαν. Sic τρέφωμος & παχὺς
& εὐτραφής, quasi bene altus. Tamen quia sciam
τρέφωμον esse coagulatum caseum, & Hippocratem
τετραμύχρον usurpasse pro πεπηγῶ, quia Atticos
τρέφωμον dixisse pro πῆξαι, acquiesco potius huic e-
tymo, vt caseus τροφαλὶς dicatur διὰ τοῦ τρέφωμον
quod ἂν τρέφωμον. Nam Hippocrates scriberet τε-
τραμύχρον si à τρέφω. Sed τρέφωμος verius est, & nos
vocamus Tourneure illud coagululum. Itaque aude-
bo cum bona venia, non dico Grammaticorum, sed
medicorum corrigere vel inuerrere locum Gale-
ni in libello de dietionibus Hippocraticis, cū eum
ait τροφιῶδες dictum quia habet quædam ἐμφορό-
μενα πεπηγῶ, & esse διὰ τοῦ τρέφωμον, audebo in-
quam reponere τρέφωμον. Nisi τρέφωμον fuit antiqui-
tus τρέφωμον, certe eadem fuit (me iudice) origina-
tio, Neque iam dubito ita fuisse cum apud Theo-
critum in Idyllio Herculis λεοντοφόνος, legatur τρέ-
φεσιονα τυρὸν id est πῆξε. Πρώτον τ' ἀδίκημα] Pri-
mum, inquit, hoc crimen deferam ad patrem iudi-
cem. Sic videtur M. Tullius dixisse Pro Ligario,
Nouum crimen C. Cæsar & ante hunc diē inau-
ditum. Propinquus meus Q. Tubero ad te detu-
lit. Sanè eadem Phrasis.

Σχόλια. Ἀλλ' ἄτερος φησὶ κύων.] νῦν τὰ μὲν φρά-
σασα, τῆς κινῶν ἔστι. τὰ ἢ τῶν ἀρχαίων, πολιτικά, εἰσαίτε
γδ κλέ-